A ANTESALA LUMINOSA

A antesala luminosa
se te sube ata o celeste
cando chegue a túa hora,
non será porque o mereces?

A antesala luminosa
que no tempo non perdura.
Se ti non regas a rosa
múrchaseche ata a máis pura.

A antesala luminosa
que o pasado che ilumina.
Se non responde a memoria
o pasado se imaxina.

A antesala luminosa
que che proxecta o futuro.
Se quedara algunha cousa
por facer no noso mundo.

A antesala luminosa
que aclarea e que escurece,
ás veces na vida antollas
esa morte que repeles.

A antesala luminosa
crúzaa se che parece,
chegarás ata unha sombra
que xamais desaparece.

A antesala luminosa
que te culpa e que te absolve.
Ao final da vida toda
saberás por que se morre.

A antesala luminosa
que xa verás algún día.
E non podes ir agora
onde mañá si que irías.

A antesala luminosa
que te busca dende sempre.
A loucura atopa a forma
no fondo da túa mente.

A antesala luminosa
que te sube e que te baixa,
depresión despois da euforia,
verborrea que se acala.

A antesala luminosa
é unha luz intermitente,
que te enfoca e desenfoca,
que te apaga e que te acende.

A antesala luminosa
se te baixa ata os infernos
cando chegue a túa hora,
como pasarás o tempo?